

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. října 2014 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Daniely Čermákové a Zdeňka Honse, t a k t o :

Obžalovaní

XXX

nar. XXX v XXX,

XXX

nar. XXX v PXXX, trvale bytem XXX,

jsou vinni, že

dne 26. 5. 2013 v 01.59 hod. v XXX, na odpočívadle schodiště diskotéky Music Club Zámek Choltice, na které vykonávali pořadatelskou činnost, společně uchopili XXX každý za jednu ruku pod ramenem, a poté je na kraji schodiště shodili ze schodiště dolů, v důsledku čehož XXX utrpěl otřes hrudní míchy, pohmoždění hrudních obratlů, druhého bederního obratle, vymknutí levého zápěstí a odlomení bodcovitého výběžku levé vřetenní kosti, což si vyžádalo příjezd vozidla Rychlé záchranné služby Pardubického kraje, lékařské ošetření a hospitalizaci v Pardubické krajské nemocnici a.s. v době od 26. 5. 2013 do 30. 5. 2013 a následný operační zákrok a další hospitalizaci v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoká nad Jizerou v době od 12. 8. 2013 do 16. 8. 2013, přičemž XXX, který byl v době od 26. 5. 2013 do 20. 9. 2013 v pracovní neschopnosti, byl omezen na obvyklém způsobu života po

dobu nejméně 11 týdnů, a to zejména bolestivostí poranění a výrazným omezením hybnosti levé ruky v zápěstí při dlouhodobé fixaci levého zápěstí,

t e d y

jinému úmyslně ublížili na zdraví a uvedeným činem způsobili těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l i

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

každý z nich

podle § 146 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaným ukládá povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozeným **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky** se sídlem regionální pobočky pro Královéhradecký a Pardubický kraj v Hradci Králové, Hořická 1710/19a způsobenou **škodu ve výši 60.266,- Kč** a **XXX,** nar. **XXX,** bytem **XXX** způsobenou **škodu ve výši 31.200,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený **XXX** odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se oba obžalovaní dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Oba obžalovaní potvrdili, že předmětného dne vykonávali pořadatelskou činnost na zámku v Cholticích. Oba podrobně popsali, v čem jejich činnost spočívá a mimo jiné zajišťují pořádek v místě pořádání akce.

Obžalovaný **XXX** zaregistroval ze svého místa u vstupu zvýšený hluk na mezipatře. Šel nahoru zjistit, co se v chumlu lidí vlastně děje a uviděl, jak pořadatelé vyvádí nějaké lidi z horní části. V jednu chvíli se na jednoho pořadatele vrhl jeden člověk - poškozený, neboť chtěl zabránit vyvedení jiné osoby. Chtěl pomoci tomu opilému, aby nedošlo k jeho vyvedení a to tak, že obejmul pořadatele a nadával mu. V tuto chvíli přistoupil a dotyčného, který pořadatele držel, vzal za tělo a oddělil jej od pořadatele, což se mu podařilo, již neví, jak. Když viděl, že se dotyčný uklidnil, pustil jej a věnoval se pohledu na hlavní incident. Co se dělo v ten okamžik s poškozeným, to neviděl. Pak uslyšel volání lidí, otočil pohledem dolů pod schody a uviděl zde ležet toho muže, co před tím odtahoval od pořadatele. Potvrdil, že vnímal i někoho dalšího, kdo mu pomáhá v oddělování poškozeného od pořadatele, hned si údajně

ani neuvědomil, že je to další z pořadatelů. Periferně vnímal, že muž, kterého oddělil a poté pustil, dále stál jako by nic, nezajímal se o něj a pak už ho viděl pouze ležet pod schody a nad ním byl chumel lidí. Rozhodně nejevil známky zranění, pak jej viděl, jak seděl na židli, pil pivo a kouřil. Má za to, že žádná zranění poškozenému svým jednáním nepůsobil.

Obžalovaný XXX potvrdil, že pozoroval od vchodu strkanici na odpočívadle, kdy do věci se zprvu nijak nezapojoval, viděl, že poškozený byl v tom hloučku, kde se projednával incident s pořadatelem a bylo na něm vidět, že se uklidnit nechce. Do věci se vložil poté, co poškozený chytl jednoho z pořadatelů zezadu a objal ho v držení. Slovní projevy si nepamatuje. On k němu přistoupil, chytl jej za ruku nebo tělo a od pořadatele jej dal stranou. Myslí, že kolega XXX mu v tomto pomáhal z druhé strany a snažili se poškozeného od pořadatele oddělit, aby jej pustil z toho objetí. Když se jim to povedlo, poškozený udělal nějaký pohyb rukou, kdy se mu snažil vytrhnout, on jej neudržel a prostě jej pustil. Pod vlivem podnapilosti zavrával a z toho schodiště spadl. On kolem něj pouze prošel, žádná zranění neviděl, pozoroval jej, že se snaží posadit, podle něj byl v pořádku. Po nějaké době poškozeného jeden z pořadatelů z horní části, ještě s další osobou odtáhli dolů, zde posadili na židli u vstupu. Ten tam potom seděl, držel láhev a kouřil cigaretu a nepřipadlo mu, že by měl nějaké zranění. Celé mu to přijde ze strany poškozeného vymyšlené. Z doslechu ví, že mu někdo volal nějakou záchranku. Má za to, že oni pouze vykonávali pořadatelskou činnost.

Obhajoba obžalovaných, zejména v podrobnostech, je zcela vyvrácena provedeným dokazováním, a to jednak výpověďmi svědků, když skutečnosti tam zjištěné korespondují se zásadním zjištěním učiněným z kamerového záznamu o průběhu relevantního děje.

Poškozený – svědek XXX potvrdil, že předmětného dne byl na diskotéce, kde pil pivo, nějaké panáky a všiml si, že vyhazovač nahoře na diskotéce chytl jeho kamaráda pana XXX a chtěl ho vyvést ven. On šel k nim a říkal vyhazovači, aby pana XXX nechal, že si jej vyvede sám. Zprvu v klidu, avšak na schodech XXX něco řekl a prostě najednou jej vyhazovači chytili, byli to dva ze sálu a na odpočívadle se na něj sesypali již všichni čtyři, když přišli i dva vyhazovači ze zdola. Zde byl XXX najednou na zemi, oni jej srazili a on mu chtěl pouze pomoci, že ho odtud vyvede. Odtahoval vyhazovače od XXX, opakovaně jim domlouval, aby ho nechali, že jej vyvede sám. Pamatuje si, jak vyhazovače chytil jako by kolem pasu ze zadu a snažil se XXX pomoci. Má za to, že pak se tento vyhazovač na něj otočil a s tím druhým vyhazovačem jej chytili, udělali s ním krok a hodili jej po schodech dolů. Drželi jej každý z jedné strany, jako by pod rameny a hodili jej normálně po hlavě dolů. Tam zůstal ležet, necítil nohy, vůbec nemohl vstát, přišli k němu kamarádi, tito jej odnesli ke vstupu, tam jej posadili na židli a zavolali záchranku. Ví, že těch XXX, pořadatelů tam je více a má za to, že to byli právě obžalovaní, kteří jej shodili. V nemocnici se na vše rozpomínal a rozhodně může vyloučit, že by do něj někdo strčil. Poškozený podrobně popsal, jaká zranění mu byla způsobena, jakým způsobem byl omezen na běžném způsobu života, včetně průběhu léčení, když nadále nemůže vykonávat své zaměstnání, neboť nezvedne v ruce těžké předměty. Rovněž záda jej stále bolí.

Svědka XXX, jeden z pořadatelů, potvrdil, že byl u vzniku situace, která skončila zraněním poškozeného. Kamarád poškozeného zavinil problém s jednou slečnou,

což on vyhodnotil jako nepřístojné chování a požadoval po něm, aby opustil klub. Od samého počátku byl přítomen i poškozený, když tito dva pánové se nechtěli z klubu vyprovodit, pod schody vznikla potyčka, když kamarád poškozeného si sedl na schody a odmítal odejít. On jej zvedal a v tu chvíli vznikl právě problém, kdy se do toho zřejmě zapojil i poškozený, když on se věnoval právě jeho kamarádovi – oblečen v červeném triku – on jej držel, zpracovával, aby nedošlo k dalšímu problému, kdy za jeho zády se obžalovaní do incidentu zapojili, snažili se mu pomoci, konflikt vyřešit, kdy on držel tohoto muže namáčkutého na zdi a to, co se odehrávalo za ním, neviděl. Poté, co vyvedl muže v červeném triku, vrátil se a zaregistroval poškozeného, jak leží na zemi. Pojal u něj podezření na zranění a jeho stav vypadal tak, že by mu měla být poskytnuta první pomoc. Přesunuli jej, posadili na židli, poškozený si stěžoval na bolest nohou a on požádal slečnu ze vstupu, aby přivolala rychlou záchrannou pomoc.

I z výpovědi tohoto svědka je zřejmé, že to byli obžalovaní, kdo na odpočívadle vstoupili do probíhajícího incidentu, byť jejich přesné jednání za svými zády neregistroval, zásadně však popsal stav poškozeného poté, co tento již ležel na schodišti. Tento pořadatel, na rozdíl od obžalovaných, jednoznačně a bez pochybností dovodil, že poškozený je vážně zraněn, je nutno mu poskytnout první pomoc a byl to on, kdo dal pokyn na přivolání rychlé zdravotnické pomoci. Také tento svědek jednoznačně zdůraznil, že poškozený si stěžoval na bolesti nohou a byl ze země „transportován nebo přesunut“ stranou a byl posazen na židli. Rozhodně nehovoří nic o tom, že by poškozený vstal bez viditelných zranění, pil pivo, kouřil cigarety, jak se snaží tvrdit obžalovaní, když zranění poškozeného, která byla následně objektivně zjištěna a popsána v lékařských zprávách, znaleckém posudku a jsou zachycena ve výroku rozsudku, toto jeho jednání, jak se snaží naznačit obžalovaní, zcela vylučuje.

Svědka XXX potvrdil, že i on byl jedním z pořadatelů předmětného dne a kluk v červené mikině tam měl nějakou potyčku a jeho kolega - pan XXX – se ho snažil vyvést. Již viděl, že jsou na něj dva a snažil se poškozeného uklidnit, kterého posadil tam na schodech, aby se to toho nepletl. Avšak jeho kamarád v červené mikině se panu XXX opakovaně vzpouzel, byli natlačeni do rohu na schodišti, na tom velkém odpočívadle a strhla se tam mela s tím, že se na něj někdo pověsil ze zadu. On se snažil vyprostit ze sevření, otočil se a to bylo všechno. Pak viděl, poté, co se dostal z toho sevření, že pod schody někdo leží. Když se vyprostil ze sevření, ta osoba poodstoupila od něj a potom asi spadla ze schodů. Neví, zda to bylo následkem toho, jak se dostal ze sevření, on jej ze schodů nestrčil. Poškozenému nepomáhal, nějak mu to nedošlo, protože byl z toho v šoku.

I z výpovědi tohoto svědka, v korespondenci s tvrzením obžalovaných, je zřejmé, že poškozený uchopil rukama ze zadu právě tohoto pořadatele, tedy svědka XXX a ne, jak se poškozený domnívá, obžalovaného XXX, což ve světle průběhu děje a účasti jednotlivých osob, se nejeví jako rozhodující.

Svědce XXX stála za kasou a ve výpovědi popsala, že registrovala, jak XXX držel nějakého kluka a na záda mu skočil ten, co spadl ze schodů. XXX a XXX toho kluka odtrhli, XXX se otočil a toho kluka shodil. Zraněného odnesli všichni ti, co tam byli – ty tři si pamatuje 100 %, ti ho odnesli na židli za ní, poškozený nemohl chodit, kluci na ni zavolali, aby zavolala záchranku, bylo to vlastně hned, co spadl, kluci ho čapli a hned ho tam odnesli. Tato svědkyně potvrdila, že obhájce jednoho

z obžalovaných ji ukazoval videozáznam, akorát policajti to mají hrozně sestříhané a pan obhájce to má celé a bylo tam vidět, jak to celé bylo, jak poškozeného strčil. Výpověď této svědkyně je však nevěrohodná a vzbuzující zásadní pochybnosti o motivaci výpovědi této svědkyně, když tvrdí věci, které prokazatelně vidět nemohla nebo se nestaly. Jednak ze své pozice, v konfrontaci ze záznamem kamer, je nemožné, aby ze spodu nahoru přes tři osoby, které jí ve výhledu překáží, viděla strčení do poškozeného, rovněž není pravdou, že hned poté, co poškozený spadl, hned tři zúčastnění vyhazovači, které jmenovala, poškozeného čapli a hned odnesli a chtěli, aby volala záchranku, když je najisto postavené, že ani jedna z těchto tří osob poškozenému po pádu nepomohla, trvalo více než pět minut, kdy jej odnesl čtvrtý z pořadatelů - XXX a právě tento jí dal pokyn, aby volala záchranku. XXX byl podle svých vlastních tvrzení údajně v šoku a ani jej nenapadlo poškozenému pomáhat a oba obžalovaní tvrdí, že na poškozeném nebylo vidět žádného zranění a dokonce, že kouřil a pil pivo poté, co se posadil na židli. Časový údaj i účast těchto osob je nezpochybnitelná kamerovým záznamem, který má soud k dispozici a rozhodně nebyl policií nijak sestříhán, když obhájce žádný jiný - údajně celý záznam - do spisu neposkytl, přestože jej svědkyně údajně viděla celý a v lepší kvalitě. Zůstává tedy otázkou, jaký záznam svědkyně u advokáta jednoho z obžalovaných shledla a jaké závěry si vyvodila.

Svědék XXX vlastní incident neviděl, viděl však poškozeného, jak ležel na schodech, nemohl hýbat nohama, stěžoval si na bolest zad, on proto volal telefonní číslo 112 a pak jej přenesli na židli. Poškozený tam byl posazený, nebyl vůbec schopen chodit. Neviděl jej po pádu pít pivo a kouřit. Oni byli z toho v šoku a bláznili kvůli němu.

Svědék XXX také nebyl u předešlého incidentu, registroval pouze poškozeného, jak leží, stěžoval si, že necítí nohy, proto je zvedli a byl odvezen do nemocnice.

I svědek XXX potvrdil, že registroval už pouze ležícího poškozeného, říkal, že necítí nohy, nemohl vůbec vstát a on telefonoval jeho otci, že jej odváží záchranka.

I z výpovědí těchto svědků, v korespondenci s kamerovými záznamy je zřejmé, že poškozený ležel bezvládně na schodech, jeho tělo bylo bezvládně odneseno za pult obsluhy, kde byl posazen na židli, kdy při podrobném sledování záznamu, v korespondenci s tvrzeními svědků, bylo zcela vyvráceno tvrzení obžalovaných, že poškozený po pádu kouřil a pil pivo, když toto kamerový záznam rozhodně nezachycuje, není tam žádná osoba, která by do prostoru, kde se tento nachází, pivo vůbec nesla.

Z výpovědi znalce MUDr. Petra Baláže - znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, bylo zjištěno, jaká zranění poškozený utrpěl a tato jsou podrobně zachycena ve výroku rozsudku. Zjištěná zranění mají ze soudnělékařského hlediska povahu celkové poruchy zdraví a lze je hodnotit již jako těžká. Uvedená poranění vyžadovala odborné specializované lékařské ošetření včetně hospitalizace. Ve spise popisovaný mechanismus vzniku uvedených poranění, tedy akcelerovaný pád poškozeného ze schodů, je ze soudnělékařského hlediska způsobit a vznik uvedených poranění spolehlivě objasňuje (jiný mechanismus vzniku poranění se jeví jako nepravděpodobný). Předmětná poranění vedla u poškozeného k omezení na obvyklém způsobu života po dobu nejméně 11 týdnů (od 26. 5. 2013 do 13. 8. 2013), které bylo dáno bolestivostí poranění, nutností opakovaných hospitalizací, včetně opakovaných operačních zákroků na levém zápěstí a výrazným omezením hybnosti

levé ruky v zápěstí při dlouhodobé fixaci levého zápěstí, po sejmutí sádrové fixace s nutností rehabilitací. Pracovní neschopnost byla vystavena od 26. 5. 2013 do 20. 9. 2013 (poškozený pracuje jako OSVČ ve stavebnictví), přičemž délka trvání pracovní neschopnosti odpovídá závažnosti poranění levé horní končetiny.

Znalec také potvrdil, že pokud si poškozený nadále stěžuje na bolesti, zejména levé ruky a je omezen při vykonávání těžších prací, toto znalec připouští a takové to omezení, které vyplývá z charakteru poranění, lze u poškozeného očekávat. Pokud jde o bolestivost, kterou předmětná zranění způsobují, tato nastupuje u poranění horní končetiny prakticky okamžitě a u poranění páteře je to otázka minut, kdy posupně dochází k rozvoji příznaků. Pokud je člověk pod vlivem alkoholu, může být vnímání bolesti do určité míry otupeno.

Znalec ještě u hlavního líčení opakovaně shlédl kamerové záznamy a vyjádřil se i k prvnímu pádu, resp. dosednutí poškozeného, ještě před pádem ze schodů (čas 1:57). Toto prudší dosednutí znalec hodnotí jako dosednutí relativně malou intenzitou působícího násilí a tento děj nebyl způsobitelný ke vzniku tak závažného poranění, které poškozený utrpěl, neboť právě druhý pád, s nutností velké intenzity působícího násilí, zcela spolehlivě a nepochybně vysvětluje vznik jeho zranění. První prudší dosednutí s relativně malou intenzitou působícího násilí je i v jiné lokalizaci, než právě zranění zjištěná a popsána. Znalec zdůraznil, že první úrazový děj nebyl způsobitelný ke vzniku tak závažných poranění, která poškozený utrpěl. Podle úrazového děje, jak je zachycen na videozáznamu, kdy poškozený dopadl primárně na horní končetinu, záda, kdy instinktivní obranné pohyby, které člověk v případech pádů zcela automaticky používá, aby došlo k zabránění, resp. dalších závažnějších poranění, je obvyklé i u člověka, který by nebyl pod vlivem takového množství alkoholu, jak byl zjištěn u poškozeného.

Obhajoba obžalovaného XXX si před konáním hlavního líčení vyžádala znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biomechanika, kdy znalec ing. Zdeněk Horák, Ph.D. byl u hlavního líčení vyslechnut. Tento znalec potvrdil, že měl k dispozici prakticky celý spis, který mu byl poskytnut obhajobou, včetně kamerových záznamů, které podrobně analyticky rozebral krok po kroku v jednotlivých záběrech. Potvrdil však, že se na místě nenacházel, žádná měření neuskutečnil a na základě dostupných informací nelze provést exaktní určení všech silových účinků, které působily na poškozeného před a během pádu ze schodů. Lze určit působení více či méně pravděpodobných silových účinků, které na poškozeného působily, ale nelze vyčíslit jejich velikost. Je v naprosté shodě se znalcem soudního lékařství, že popsána zranění poškozená vznikla oním pádem ze schodů. Pád byl realizován po zádech, čemuž odpovídá i to zranění.

Podle sekvencí snímků tento znalec rozebral, jak uchopuje poškozeného za ruce každý z jedné strany - obžalovaný XXX a obžalovaný XXX, kdy v době, kdy jej uchopili, poškozený neklade žádný odpor, ze zcela fyzicky vydán jejich vůli, on má nohy vepředu, nestojí na nich, není schopen sám udržet svoji rovnováhu. Je to jenom z toho důvodu, že oba obžalovaní jej drží a táhnou směrem od incidentu. Přibližně po třech desetinách vteřiny je vidět pád, kdy došlo k velmi prudké změně kinematiky pochybu poškozeného. Znalec si to vysvětluje tím, že muselo dojít k nějakému impulsu síly, avšak má za to, že obžalovaní mu tuto sílu nezadali. Není schopen odpovědět, kde se tato síla vzala, nemá pro to žádné důkazy. Nemůže prokázat, že třetí osoba – XXX stojící za poškozeným, s tímto vešla ve fyzický kontakt. Oba obžalovaní jej v tuto dobu prokazatelně drželi. Žádnou jinou

potencionální osobu, která by mohla vejít ve fyzický kontakt s poškozeným, znalec v daný okamžik neviděl.

Ve světle provedených důkazů, v korespondenci se shlédnutým kamerovým záznamem, s přihlédnutím ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, jsou zjištění učiněná z tohoto znaleckého posudku, resp. jeho závěr, přinejmenším překvapující. Znalec měl zřejmě k dispozici nejkvalitnější přehraní kamerového záznamu, kde jednotlivé sekvence perfektně zachytil a popsal, což je zachyceno výše a otázkou mu zůstává, kdo udělil energii poškozenému k pádu po schodech, když jej v daném okamžiku mají ve své moci pouze dva obžalovaní, kteří jej drží každý z jedné strany, poškozený nemá oporu ani ve svých nohách, žádná další třetí osoba v tento rozhodný okamžik s ním ve fyzický kontakt nevejde, tedy zmiňovanou energii k pádu mu mohou udělit pouze obžalovaní, kteří jej mají ve své moci, jak tvrdí znalec, přesto dovodil, že to nebyli s největší pravděpodobností oni, kdo mu tuto sílu k pádu ze schodů udělil, když žádná jiná osoba mu ji udělit ani nemohla.

Byly zamítnuty další návrhy na doplnění dokazování vznesené obhajobou, a to zejména zpracování revizního posudku z oboru zdravotnictví, když žádné pochybnosti o správnosti znaleckých zjištění nebyly shledány, dokonce i znalec přibraný obhajobou, se se závěry tohoto znaleckého posudku naprosto ztotožňuje. U hlavního líčení se tento znalec seznámil i s prvním dosednutím poškozeného na schody, což předcházelo popisovanému pádu ze schodů a svoje závěry vyslovil jednoznačně a logicky je odůvodnil, což je rozebráno výše. Je zřejmé, i z kamerového záznamu, že po dosednutí poškozený vstává, schází ze schodů, vyhrnuje si rukávy na obou rukách, které jsou evidentně bez zranění, když navíc vchází do fyzického kontaktu s jedním z pořadatelů tak, že jej oběma rukama ze zadu uchopuje. Pokud by měl zranění ruky, které je popsáno ve výroku rozsudku, zcela jistě, i vzhledem k bolestivosti, by těchto úkonů nebyl schopen a na jeho odtržení od pořadatele by nebylo potřeba síly dalších dvou osob - obžalovaných. Obhajoba dále dala ke zvážení výpověď svědkyně XXX, na kterou má obhájce telefonní číslo, se kterou se telefonicky spojil, když kontakt na ní se dozvěděl od svědkyně XXX, se kterou také jednal, avšak tato svědkyně mu řekla, že si již nic nepamatuje. I tento návrh obhajoby byl jako nadbytečný, i s přihlédnutím ke zjištěním obhájce ohledně obsahu možné svědecké výpovědi, zamítnut.

Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu, soud dospěl k závěru, oba obžalovaní svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku, neboť jinému úmyslně ublížili na zdraví a uvedeným činem způsobili těžkou újmu na zdraví. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že poškozený chtěl pomoci svému kamarádovi, kterého odváděl jeden z pořadatelů – XXX, uchopil ze zadu pořadatele - XXX a snažil se jej od pana XXX odtrhnout. V této chvíli přicházejí obžalovaní, kteří každý z jedné strany poškozeného uchopí za jednu ruku pod ramenem, odtrhávají jej od kolegy a vzápětí, kdy poškozený stojí, resp. je jimi přemístěn, na kraj schodiště a nemá oporu ve svých nohách, neboť je plně v jejich moci, jej shazují po hlavě ze schodiště. Pouze tyto dvě osoby s ním vešly v konkrétní a rozhodující okamžik ve fyzický kontakt, nikdo další „se na udělení síly“ k pádu po

schodech nepodílel, když poškozený byl obžalovanými dotažen na kraj schodiště a z tohoto „byl poslán po hlavě dolů“. Rozhodně se nejednalo o dlouhý časový okamžik, kdy byl poškozený postaven a chvíli se nic nedělo, ani se nikomu nestihl vytrhávat ze sevření, když celý děj byl velice rychlý, plynule na sebe navazoval, když tyto osoby byly ve vzájemném nepřerušném kontaktu, což je zachyceno na záznamu kamer. Že svým jednáním obžalovaní, kteří o sobě museli vědět a věděli, neboť situace nebyla zas tak nepřehledná, jak se snaží tvrdit, ani nedošlo k žádné prodlevě od odtržení k následnému pádu, neboť děj je naprosto plynulý, museli oba jednoznačně vědět, že svým jednáním poškozenému ublíží na zdraví. Tato část jednání je spáchána jednoznačně společným úmyslným jednáním, a to minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 písm. b) tr. zákoníku. Oba obžalovaní, s přihlédnutím ke svým zkušenostem, mentálním schopnostem, byli srozuměni s tím, že pokud osobu, která je pod vlivem alkoholu, bez možnosti vlastní opory, obrany shodí po hlavě z kraje schodiště, tato si zcela jistě na zdraví může ublížit a ublíží, tedy způsobí mu ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákonku. Způsobení těžké újmy na zdraví ve smyslu § 146 odst. 3 tr. zákoníku ve spojitosti s § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku je vnímáno jako nedbalostní jednání obžalovaných ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, což s přihlédnutím ke zjištěnému, hodnotí soud jako krajně výhodnější pro oba obžalované.

Oběma znaleckými posudky byla ověřena příčinná souvislost mezi tímto pádem poškozeného ze schodů, který byl obžalovanými shozen a způsobenými zraněními, která jsou popsána jednak v lékařských zprávách a jednak ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, v korespondenci s výpovědí svědka – poškozeného.

Navíc obžalovaní zcela účelově po pádu poškozeného tvrdili, že tento byl v pořádku, nejevil známky zranění, vůbec mu nepomohli, žádným způsobem se nezajímali o jeho stav, byly to jiné osoby, které poškozenému pomohly, jeho bezvládné tělo odnesly a zavolaly mu odbornou pomoc. Obžalovaní zcela účelově tvrdili, že poškozený ani po tomto nejevil žádné známky poškození, dokonce tvrdili, že kouřil a pil pivo, což rozhodně žádný ze svědků nepřipustil a bylo zcela vyloučeno po shlednutí i třetí části kamerového záznamu.

Obžalovaní, jakožto pořadatelé či vyhazovači na kulturní akci, nejsou nadáni žádným zvláštním oprávněním způsobovat někomu jakoukoliv újmu a nepoživají žádné speciální ochrany, která by je opravňovala k tomuto druhu chování.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu – když je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, a to je zájem společnosti na ochraně lidského zdraví, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatelů, když oba obžalovaní jsou osobami doposud netrestanými, bez záznamu i v přestupkovém řízení. Bylo přihlédnuto i ke skutečnosti, že poškozený zasahoval do jednání pořadatelů, když měl pocit, že musí proti jejich agresivitě chránit svého kamaráda, proto vůbec k celému konfliktu a k jednání obžalovaných došlo. Bylo přihlédnuto k míře jejich zavinění, jejich pohnutce, k osobním poměrům, také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelů a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že na obžalované lze působit trestem výchovným, nespojeným s přímým výkonem trestu odnětí svobody. Proto byl uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici

zákoně trestní sazby - podle § 146 odst. 3 tr. zákoníku v trvání dvou let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu v trvání tří let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovaným uložena povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozeným Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky způsobenou škodu ve výši 60.266,- Kč a XXX škodu ve výši 31.200,- Kč, neboť tito poškození se se svým nárokem na náhradu škody včas a řádně připojili, škoda byla způsobena v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných a byla spolehlivě vyčíslena v přiznané výši – u Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR se jednalo náklady vynaložené na zdravotní péči poškozeného, a to náklady ambulantní péče, ústavní péče, náklady na léčiva, prostředky zdravotnické techniky, včetně nákladů na dopravu. U poškozeného XXX bylo spolehlivě vyčísleno a doloženo pouze bolestné a ztížení společenského uplatnění, a to v lékařské zprávě Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysoké nad Jizerou, což bylo oceněno celkem 60 body za bolestné a 200 body za ztížení společenského uplatnění, což je podle § 7 odst. 2 příslušné vyhlášky č. 440/2001 Sb. v platném znění vynásobeno částkou 120,- Kč za jeden bod, tedy celkem mu byla přiznána částka ve výši 31.200,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byl poškozený XXX odkázán se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť žádným způsobem v adhezním řízení nedoložil ztrátu na výdělků, faktickou škodu, či vyšší částky na bolestném a ztížení společenského uplatnění. Jedná se o nárok poškozeného, který musí být doložen a podpořen relevantními důkazy.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo

v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 20. října 2014

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková